

DECIZIA NR.DGc_7411 /_03.06_2014
privind soluționarea contestației formulate de
X

înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași,
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași
sub nr./**01.10.2013**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Inspekția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, cu adresa nr./17.10.2013, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.21.10.2013, cu privire la contestația formulată de **X** cu sediul în orașul parter, jud. Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr. F22/....., cod de înregistrare fiscală RO

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 30.08.2013, emisă în baza Raportului de inspekție fiscală nr. din 30.08.2013.

Suma contestată este în valoare totală de **A lei** și reprezintă:

- B lei - taxa pe valoarea adăugată;
- C lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată.
- D lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către domnul X în calitate de administrator și poartă amprenta ștampilei **X** în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, sub semnătură de primire, în data de **10.09.2013**, potrivit adresei nr./30.08.2013, anexată la dosarul cauzei și data transmiterii

contestației prin poștă, **30.09.2013**, potrivit ștampilei aplicată pe plicul anexat la dosarul cauzei, contestația fiind înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași sub nr./01.10.2013.

Contestația este însoțită de Referatul motivat nr. din 16.10.2013 privind propunerea de soluționare a contestației formulate de **X** prin care se propune respingerea contestației, ca fiind fără temei legal.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. D-I X, în calitate de administrator al întreprinderii individuale cu același nume, prin contestația nr.din 27.09.2013, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași sub nr. din 01.10.2013 și la Inspekția Fiscală din cadrul aceleiași instituții sub nr. din 03.10.2013, contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 30.08.2013, emisă în baza Raportului de inspekție fiscală nr. din 30.08.2013, pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, dobânzile aferente în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei, precizând că nu este de acord cu constatările organelor de inspekție fiscală, pentru următoarele considerente:

a) Cu privire la neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei pentru combustibilul consumat în perioada 01.05.2011 – 31.12.2012, precizează că are documente justificative, iar limitarea dreptului de deducere reprezintă o imixtitudine ilegală în activitatea întreprinderii, atâta timp cât cheltuielile deduse sunt strict legate de activitatea acesteia, pentru realizarea obiectului de activitate, corespund unor cheltuieli efective și sunt cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar ale anului în care au fost plătite.

Contestatorul motivează că organele de inspekție fiscală nu au luat în considerare faptul că din luna ianuarie 2012, conform "*Circularei MFP nr. 420167/07.02.2012*", în ceea ce privește deducerea cheltuielilor cu combustibilul, acestea sunt deductibile în proporție de 50% din cheltuielile pentru combustibilul folosit pentru funcționarea vehiculelor aflate în posesia sau folosința contribuabilului, în condițiile în care acestea sunt făcute în scopul obținerii de venituri impozabile.

Mai mult, precizează că la art. 14 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se stipulează că cheltuielile cu combustibilul sunt deductibile în baza bonurilor, indiferent dacă sunt sau nu completate foi de parcurs.

Motivarea făcută de organele de inspecție fiscală în ceea ce privește neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru bonurile de combustibil, precizează contestatorul, nu este reală, temeiul de drept invocat nefiind aplicabil în situația sa, raportat la cele prezentate anterior.

b) Cu privire la neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, aferentă facturilor de servicii de la furnizori inactivi, „conform disp. art. 11 – Prevederi speciale pentru aplicarea Codului Fiscal din Legea nr. 571/2003 actualizată”, precizează că nu este de acord cu concluziile organelor de inspecție fiscală menționate în raport întrucât *“nu a fost menționat clar, în ce dată și prin ce ordin al Președintelui ANAF au fost declarate societățile în cauză inactive, pentru a se putea afirma că, în momentul emiterii facturilor fiscale în discuție, aceste firme erau sau nu inactive”*.

Contestatorul solicită acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei aferentă facturilor emise de societățile enumerate în raport, având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, toate cheltuielile au fost înregistrate în contabilitate și au avut la bază documente justificative, față de care, nu avea nici o obligație de a le verifica din punct de vedere al realității datelor de identificare ale societăților emitente, în unele cauze, acest lucru fiind imposibil.

Consideră că răspunderea este a emitenților facturilor și nu poate fi imputat întreprinderii, care a fost de bună credință și este pus în situația de a plăti TVA de două ori.

c) În ceea ce privește neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei aferentă mijloacelor fixe achiziționate și neevidențiate în registrul inventar și care lipsesc din lista de inventar la data efectuării inspecției fiscale, față de temeiul de drept invocat de organele de inspecție fiscală, respectiv dispozițiile art. 128 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, contestatorul motivează că în ceea ce privește mijloacele fixe achiziționate, sunt îndeplinite cerințele pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la art. 45 alin. (1) din același act normativ.

Contestatorul precizează că a prezentat organelor de inspecție fiscală o listă de inventar din data de 18.06.2013, întocmită înainte de data controlului, ce cuprinde toate mijloacele fixe, dar nu a fost luată în considerare de către acestea, iar cu privire la obiectele de

inventar, menționează că este în măsură să demonstreze înregistrarea acestora în registrele de inventar din anii 2010, 2011, 2012 și începutul anului 2013.

Totodată, menționează că o parte dintre obiectele de inventar nu se mai regăsesc în lista de inventar și nici în registrul de inventar deoarece au fost furate, acest lucru fiind dovedit de hotărârile irevocabile ale instanțelor de judecată puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală dar neluate în considerare de către acestea.

Întrucât nu poate fi obligat la plata diferenței de taxă pe valoarea adăugată, consideră că nu este obligat nici la plata dobânzilor aferente în sumă de lei și a penalităților de întârziere în sumă de ... lei.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași – Inspecția Fiscală, în baza Avizului de inspecție fiscală nr. din 04.04.2013 au efectuat inspecția fiscală la **X** pentru perioada 01.05.2011 – 31.12.2012, pentru taxa pe valoarea adăugată și au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. din 30.08.2013, în baza căruia au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 30.08.2013, prin care, au consemnat următoarele:

X a devenit plătitor de TVA prin opțiune, începând cu data de 01.05.2011, conform Certificatului de înregistrare fiscală seria B nr.

În baza documentelor puse la dispoziție de contribuabil, respectiv documentele justificative, registrul jurnal de încasări și plăți, jurnalele pentru vânzări și încasări, deconturile de TVA, precum și a declarațiilor speciale, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, compusă din:

- lei reprezintă TVA aferentă consumului de combustibil în anul 2011, situația fiind prezentată în anexa nr. 1 la raport, taxa fiind considerată fără drept de deducere în conformitate cu prevederile art. 145¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- lei reprezintă TVA aferentă facturilor de achiziții emise de furnizori inactivi, respectiv de S.C. Z S.R.L. București, cod de identificare fiscală factura nr./31.08.2011, cu TVA în sumă de lei, de S.C.S S.R.L. București, cod de identificare fiscală, factura nr.30.10.2012, cu TVA în sumă de lei și de S.C. J S.R.L. București cod de identificare fiscală, factura nr./31.10.2012. Taxa a fost considerată fără drept de deducere în conformitate cu prevederile art. 11 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- lei reprezintă TVA aferentă unor bunuri constând în mijloace fixe și obiecte de inventar lipsă din gestiune și neevidențiate în registrul inventar și în lista de inventar la data controlului. Lista bunurilor constatate lipsă la inventar este următoarea:

Denumirea mijlocului fix/obiect de inventar	U.M.	Cantitate	Preț unitar	Valoare	TVA
Riglă vibrantă	Buc.	1	4.858	4.858	1.166
Compactor	Buc.	1	6.852	6.852	1.644
Ciocan pneumatic	Buc.	2	3.000	6.000	1.440
Popi metalici	Buc.	1.000	40	40.000	9.600
Ridicător sarcină	Buc.	1	8.500	8.500	2.040
Picamer electric	Buc.	1	9.800	9.800	2.352
Compresor	Buc.	1	6.200	6.200	1.488
Pompă apă	Buc.	1	6.700	6.700	1.608
Troliu automat	Buc.	1	8.900	8.900	2.136
Picamer electric	Buc.	2	3.500	7.000	1.680
Scară de aluminiu	Buc.	5	4.200	21.000	5.040
TOTAL	X	X	X	125.810	30.194

Temeiul de drept pentru neacordarea dreptului de deducere este art. 128 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența de TVA în sumă de lei au fost calculate dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, în conformitate cu prevederile art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatorului, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

Activitatea principală desfășurată de contribuabil este cea de lucrări de construcții a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale, cod CAEN 4120.

1.Referitor la diferența de TVA în sumă de lei, cauza supusă soluționării este dacă X, are dreptul de deducere a taxei aferentă achizițiilor de combustibilul în anul 2011, în condițiile în care autovehiculele deținute de contestator nu se încadrează în categoriile de vehicule prevăzute expres de legiuitor pentru

exercitarea dreptului de deducere a TVA, contestatorul nedovedind cu documente o altă situație decât cea stabilită de organele de inspecție fiscală.

În fapt, în perioada mai – noiembrie 2011, petentul a dedus TVA aferentă consumului de combustibilul în sumă totală de lei, pentru autovehiculul marca Opel Astra Caravan, autoturism utilizat de întreprinderea individuală în perioada verificată în baza unui contract de comodat, așa cum precizează organele de inspecție fiscală prin adresa nr. din 16.05.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.din 19.05.2014, urmarea solicitării organului de soluționare competent făcută cu adresa nr. din 13.05.2014.

Organele de inspecție fiscală au considerat că este nedeductibilă taxa aferentă consumului de combustibil în conformitate cu prevederile art. 145¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.,

X, prin contestația formulată motivează faptul că pentru consumul de combustibil din perioada 01.05.2011 – 31.12.2012 deține documente justificative, cheltuielile au fost efective și pentru obiectul său de activitate, iar pentru anul 2012 motivează că avea dreptul de deducere în procent de 50%.

În drept, în ceea ce privește regimul deducerilor, pentru anul 2011, în speță sunt aplicabile prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar fiscale, care a introdus un articol nou în Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 145¹ – „Limitări speciale ale dreptului de deducere”, potrivit căruia:

„(1) În cazul vehiculelor rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, nu se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor acestor vehicule și nici taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleași caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, cu excepția vehiculelor care se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi

utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;

b) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

c) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane, instruirea de către școlile de șoferi, transmiterea folosinței în cadrul unui contract de leasing financiar sau operațional;

d) vehiculele utilizate în scop comercial, respectiv în vederea revânzării.

[....]

(4) Prevederile prezentului articol se aplică până la data de 31 decembrie 2011 inclusiv.”

Norme metodologice:

„45¹. (1) În aplicarea art. 145¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru reparații și/sau intervenție reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deserveșc personalul specializat în vederea reparării bunurilor, precum și cele utilizate pentru deplasarea în acțiuni de intervenție;

b) vehiculele utilizate exclusiv pentru pază și protecție sunt vehiculele utilizate în vederea asigurării siguranței obiectivelor, bunurilor și valorilor împotriva oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existența materială a acestora, precum și protejării persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viața, integritatea fizică sau sănătatea, potrivit prevederilor Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, cu modificările și completările ulterioare;

c) vehiculele utilizate exclusiv pentru curierat reprezintă vehiculele care sersesc la primirea, transportul și distribuirea scrisorilor, coletelor și pachetelor;

d) vehiculele utilizate exclusiv drept care de reportaj reprezintă vehiculele rutiere special amenajate pentru a găzdui tehnica specifică pentru înregistrări audio video sau transmisii complexe video, audio și/sau date prin unde hertziene ori medii optice, capabile să efectueze producții de televiziune sau radio înregistrate ori transmise în direct sau să transmită la distanță prin tehnologii de radiofrecvență (radiorelee, transmisii prin satelit) ori prin fibr., optic., semnalul unei producții de televiziune sau de radio către alte care de reportaj ori către un telecentru sau un sediu central de radiodifuziune;

e) vehiculele destinate exclusiv utilizării de agenți de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activității unei persoane impozabile

de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieței, desfășurarea activității de merchandising, negocierea condițiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor, asigurarea de servicii postvânzare și monitorizarea clienților. Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări. În această categorie sunt cuprinse și vehiculele de test-drive utilizate de dealerii auto;

f) vehiculele utilizate exclusiv pentru transportul personalului la și de la locul de desfășurare a activității reprezintă vehiculele utilizate de angajator pentru transportul angajaților în scopul desfășurării activității economice la și de la reședința acestora/locul convenit de comun acord la sediul angajatorului sau la și de la sediul angajatorului la locul în care se desfășoară efectiv activitatea ori la și de la reședința angajaților/locul convenit de comun acord la locul de desfășurare a activității, atunci când există dificultăți evidente de a găsi alte mijloace de transport și există un acord colectiv între angajator și angajați prin care angajatorul se obligă să asigure gratuit acest transport;

g) vehiculele utilizate exclusiv de agenți de recrutare a forței de muncă sunt vehiculele utilizate în cadrul activității agențiilor de plasare a forței de muncă de către personalul care se ocupă în principal cu recrutarea și plasarea forței de muncă. Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de recrutare a forței de muncă.

(2) În sensul art. 145¹ alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, prin vehicule utilizate pentru prestarea de servicii cu plată se înțelege vehiculele care contribuie în mod esențial la prestarea directă a serviciilor cu plată și fără de care serviciile nu pot fi efectuate”.

Potrivit acestor prevederi legale, nu se deduce taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, **cu excepția unor categorii de vehicule, prevăzute expres la articolul de lege citat mai sus.**

Având în vedere prevederile legale aplicabile, se reține faptul că, pe de o parte, autovehiculul utilizat de X, nu se încadrează în categoria celor exceptate de la dreptul de deducere a taxei pentru consumul de carburanți, iar pe de altă parte, până la emiterea prezentei decizii de soluționare, nu a depus documente în susținerea contestației, urmarea solicitării făcute de organul de soluționare competent făcută prin adresa nr.din 19.03.2014.

Faptul că contestatorul motivează că pentru anul 2012 avea dreptul de deducere în procent de 50%, nu poate fi reținut în soluționarea

favorabilă a contestației întrucât diferența de TVA în sumă de 4.663 lei, a fost stabilită doar pentru anul 2011.

Având în vedere prevederile legale menționate, precum și faptul că X, nu a făcut dovada utilizării exclusivă a autovehiculului pentru excepțiile prevăzute de lege, rezultă că organele de inspecție fiscală au stabilit corect și legal diferența de taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, aferentă achizițiilor de combustibil în anul 2011, urmând a se respinge contestația, pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborate cu prevederile pct. 11.1. lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013, care precizează că:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [.....]”.

2. Referitor la diferența de TVA în sumă de lei neadmisă la deducere, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă aceasta a fost stabilită legal, în condițiile în care este aferentă achiziției de bunuri de la furnizori inactivi, care nu mai erau la data achizițiilor, înregistrați în scopuri de TVA.

În fapt, X, a dedus TVA în sumă de 28.997 lei aferentă achiziției de bunuri de la societăți furnizoare declarate inactivе și cărora li s-au anulat certificatele de înregistrare în scopuri de TVA înainte de data emiterii facturilor respective, astfel:

- factura nr.din 31.08.2011 în valoare totală de lei, din care TVA în sumă de lei, emisă de S.C. Z S.R.L. București, cod de identificare fiscală, declarată inactivă din data de 18.05.2011, conform Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2024/02.05.2011 pentru aprobarea Listei contribuabililor declarați inactivi, publicat pe pagina de Internet a Ministerului Finanțelor Publice – portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Totodată, pentru această societate a fost anulată din evidența fiscală înregistrarea ca plătitor de TVA, începând cu data de 01.06.2011 ;

- factura nr.din 30.10.2012 în valoare totală de lei, din care TVA în sumă de lei, emisă de S.C. J S.R.L. București, cod de identificare

fiscală, declarată inactivă din data de 30.05.2011, conform Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2073/13.05.2011 pentru aprobarea Listei contribuabililor declarați inactivi, publicat pe pagina de Internet a Ministerului Finanțelor Publice – portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Totodată, pentru această societate a fost anulată din evidența fiscală înregistrarea ca plătitor de TVA, începând cu data de 01.06.2011 ;

- factura nr. din 31.10.2012 în valoare totală de lei, din care TVA în sumă de lei, emisă de S.C. F S.R.L. București, cod de identificare fiscală declarată inactivă din data de 13.09.2012, conform Deciziei nr. 296125, publicată pe pagina de Internet a Ministerului Finanțelor Publice – portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Totodată, pentru această societate a fost anulată din evidența fiscală înregistrarea ca plătitor de TVA, începând cu data de 13.09.2012.

Organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei în sumă totală de lei pe considerentul că nu au fost respectate prevederile art. 11 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

X, precizează că facturile în cauză au fost emise cu respectarea condițiilor impuse de art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și au fost înregistrate în evidențele contabile, îndeplinind astfel condițiile privind deductibilitatea TVA.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 11 alin. (1¹) și alin. (1²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(1¹) Autoritățile fiscale nu vor lua în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția livrărilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită.

(1²) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită. Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Ordinul și lista contribuabililor declarați inactivi se comunică contribuabililor cărora le sunt destinate și persoanelor interesate, prin afișarea pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Totodată, la art. 3 alin. (1) și alin. (2) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 575/2006 privind stabilirea

condițiilor și declararea contribuabililor inactivi, cu modificările și completările ulterioare, se specifică:

„(1) De la data declarării ca inactiv contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi, facturi fiscale, alte documente sau formulare tipizate cu regim special.

(2) Documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu încălcarea interdicției prevăzute la alin. (1) nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal”.

Având în vedere prevederile legale menționate, se reține că achiziția efectuată de societatea contestatoare, în baza unor facturi emise de societăți, după data declarării acestora ca inactive, nu mai produce efecte juridice din punct de vedere fiscal, drept pentru care, **X** nu poate beneficia de dreptul de deducerea a taxei pe valoarea adăugată de pe facturile respective.

Ca urmare, se va respinge contestația și pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 11.1. lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013.

3 Referitor la diferența de TVA în sumă de lei, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă aceasta a fost stabilită legal, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au stabilit că este aferentă bunurilor constatate lipsă la inventar și neimputabile, contestatorul nedovedind cu documente o altă situație decât constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, X a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei pentru achiziții de bunuri de natura mijloacelor fixe și a obiectelor de inventar care nu au fost evidențiate în registrul inventar și nici în lista de inventariere fiind astfel considerate ca fiind lipsă din gestiune.

Aceste bunuri constatate lipsă la inventar sunt următoarele:

Denumirea mijlocului fix/obiect de inventar	U.M.	Cantitate	Preț unitar	Valoare	TVA
Riglă vibrantă	Buc.	1	4.858	4.858	1.166
Compactor	Buc.	1	6.852	6.852	1.644
Ciocan pneumatic	Buc.	2	3.000	6.000	1.440
Popi metalici	Buc.	1.000	40	40.000	9.600

Ridicător sarcină	Buc.	1	8.500	8.500	2.040
Picamer electric	Buc.	1	9.800	9.800	2.352
Compresor	Buc.	1	6.200	6.200	1.488
Pompă apă	Buc.	1	6.700	6.700	1.608
Troliu automat	Buc.	1	8.900	8.900	2.136
Picamer electric	Buc.	2	3.500	7.000	1.680
Scară de aluminiu	Buc.	5	4.200	21.000	5.040
TOTAL	X	X	X	125.810	30.194

Contestatorul motivează că a prezentat organelor de inspecție fiscală o listă de inventar din data de 18.06.2013, întocmită înainte de data controlului, care cuprinde toate mijloacele fixe și obiectele de inventar achiziționate, dar nu a fost luată în considerare, iar pe de altă parte motivează faptul că o parte dintre obiectele de inventar nu se regăsesc în lista de inventar deoarece au fost furate, invocând în acest sens hotărâri judecătorești ale instanțelor de judecată.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

[...]

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)-c)”.

Având în vedere prevederile legale menționate, se reține faptul că pentru bunurile constatate lipsă din gestiune există obligația colectării taxei pe valoarea adăugată, acestea fiind asimilate livrării de bunuri efectuate cu plată.

Din analiza documentelor din dosarul cauzei reținem faptul că în lista de inventar întocmită de contestator în data de 18.06.2013, nu se regăsește nici un bun din cele constatate de către organele de inspecție fiscală ca fiind lipsă din gestiune.

Mai mult, prin adresa nr. 6932 din 19.03.2014, confirmată de primire de contestator în data de 21.03.2014, organul de soluționare competent a solicitat contestatorului să prezinte documente în susținerea contestației, însă până la emiterea prezentei decizii de soluționare, **X** nu a dat curs solicitării.

Ca urmare, se constată că legal organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de TVA în sumă de lei, urmând a se respinge contestația și pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 11.1. lit a) din Instrucțiunile

pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013.

4. Referitor la dobânzile în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei.

Având în vedere că stabilirea de dobânzi și penalități de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, precum și faptul că pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei a fost respinsă contestația ca neîntemeiată, conform principiului de drept „*accesoriul urmează principalul*”, urmează a se respinge contestația, ca neîntemeiată și pentru dobânzile în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei aferente taxei pe valoarea adăugată.

Pentru considerentele arătate și în temeiul dispozițiilor art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE :

Art. 1 Respingerea contestației formulate de **X** ca neîntemeiată, pentru suma totală de lei, stabilită prin Decizia de impunere nr. din data de 30.08.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, ce reprezintă:

- A lei – taxa pe valoarea adăugată;
- B lei – dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- C lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatorului și Inspecției Fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatorul poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR GENERAL,

**ŞEF SERVICIU
SOLUŢIONARE CONTESTAŢII,**

Întocmit,

4ex/29.05.2014